

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarai“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 223.

V Ljubljani, v torek 29. septembra 1896.

Letnik XXIV.

Vabilo na naročbo.

S 1. oktobrom pričanja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta 3 gld.

Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slovenca“.

Leonina, vstani!

(Dopis z dežele.)

Mnogo globokih ran nam je vsekali lanski potres. Ta in ona se je že zacelila ali se še celi, jedna pa še zija in krvavi, dasi trpi pri tem ves narod. Zdi se, kakor bi nesrečni potres za vedno zakopal in zasul tudi „Leonovo družbo“, katera bi se bila ustanovila lani o Veliki noči. Zmedenost, ki je tedaj vladala po naši razrušeni stolici, je provzročila, da se je moral osnovalni shod preložiti.

Od takrat je preteklo že poldrugo leto, a „Leonova družba“ še spi, dasi ima že osnovalni odbor od ministerstva potrjena pravila. Čemu še dalje čakati, ko se je ta srečna in prekoristna misel itak za mnogo let prekasno rodila? Mnogo se je zamudilo, zato je skrajni čas, da se resno lotimo dela, katero nam je božja previdnost očitno odmenila. Premalo nas je, da bi vodili osodo družih narodov in si na političkem polju pridobili slave; prerevni smo, da bi se kosali z bogatejšimi narodi v indu-

striji in kupčiji; Stvarnik nas je pozval na drugo polje, ki ni nič manje važnosti, na polje duševnega delovanja, za katero nam je podelil dovolj potrebnih zmožnostij. To polje je jedino, na katerem lahko tekmujejo vspešno tudi s prvimi narodi, zakaj tu se ne gleda ne na moč, ne število.

Marsikaj se je že storilo v tem oziru, ponasamo se lahko z učenjaki in umetniki, ki so zasluli daleč na okoli. Toda žal, ti so „rari nautes in gurgite vasto“. Koliko več bi se že bilo doseglo, da smo imeli društvo, ki bi zbiralo učenjake in umetnike, jih vnelo in podpiralo! Z združenimi močmi bi si že bili pripravili različnih sredstev, brez katerih je nemogoče temeljito delovanje, katerih si pa posameznik ne more tako lahko omisliti. Kolikim zmotam, ki razjedajo naše osrčje, našo mladino, bi se bila zaježila pot v našo domovino, ako bi imela mladina zrelejšo dobo, ko je mladostni ogenj goni k delavnosti, izkušnega vodnika, ki bi dal primeren predmet nje teženju in jo naučil za jedino prave vzore. Koliko mladih močij se porazgubi, ne da bi res kaj koristile narodu, ker se udajo ali praznim sanjarijam ali pa malomarnosti za temeljito izobrazbo. Veliko cvetja, malo sadu! Veliko dijakov, malo korenito izobraženih omikancev, tem več duševnega proletarijata, ki je rak-rana na telesu našega naroda.

Mnogo krivih in škodljivih nazorov se je vtihotapilo in se še vtihotaplja v našo posvetno razumnost, kar je krivo nesrečnemu bratskemu prepiru. Tudi temu zlu obeta „Leonova družba“ zdravlila. Temeljito gojenje ved, zlasti pa kraljice vseh ved, filozofije, ki je itak vsakemu razumniku potrebna, očistilo bi naše okuženo mišljenje, nazori bi se izbistrili, duhovi bi se zopet zjediniili v čisti bratski ljubezni pod Kristusovim praporjem!

To je torej namen „Leonove družbe“, vzvišen in plemenit, za katerega se mora ogreti vsak domoljubni slovenski omikanec, to je oni vzorni cilj, ka-

terega je tolikrat priporočil krščanskim narodom mož, čegar ime nosi družba, slavno vladajoči papež Leon XIII., čegar modrost občuduje celi svet.

Vstani torej, slovenska Leonina, vzdrami speče duhove k resnemu delovanju, zberi raztresene delavce na polju duševnega delovanja, vnemi in vsodbudi vse slovensko razumnost za najvišje in najplemenitejše dobrine, katere je zemljanu sploh mogoče doseči, dobrine znanosti in lepih umetnostij!

Upamo, da osnovalni odbor kmalu vse potrebno ukrene, da nam prej ko prej napoči veseli dan ustanovitve „Leonove družbe“.

—j.

Stolp prošlosti in stolp bodočnosti.

Iz Zagreba 25. sept.

V pozdravnem telegramu, ki ga je poslal ban hrvatski iz Ostende v Zemun prigodom slovesnega odkritja milenijskega stolpa, imenuje on ta stolp stolpom prošlosti in bodočnosti. Ze v zadnjem dopisu sem dokazal, da ta stolp ne more imeti za Hrvate nobenega pomena v onem smislu, kakor ga hočejo nam predstaviti Mažari in njih privrženci na Hrvatskem. Niti je pripadalo to zemljišče takrat, ko je Arpad utemeljeval svojo državo, njemu, niti je bilo kasneje mažarsko, nego je ostalo vedno hrvatsko, pa se po tem takem ne more smatrati kakim zgodovinskim spomenikom glede utemeljenja mažarskega gospodstva v teh krajih. To dokazujejo nepobitni dokazi zgodovinski, katerih tudi Mažari ne morejo prikriti, zategadel so morali poseči celih 450 let naprej v zgodovino, da so s svojim Hunijadom, ali bolje Sibirjaninom Jankom vsaj deloma mogli opravdati svoje ravnanje, ko na sosedni zemlji brez dovoljenja zakonodavne oblasti, namreč hrvatskega sabora, postavljajo in proslavljajo milenijske spomenike.

Mažari dobro vedo, da Arpad nima pri tem spomeniku nič opraviti, pač pa bi se mogel s tem

LISTEK

„Albert“.

Spisal S. G.

(Dalje.)

II.

Peter je bil takrat uradnik na železnici. Živel je čudovito redno, V urad, — iz urada, dan za dnem; zamudil ni nikdar niti minute. Vsak drugi dan, ko je imel nočno službo in je bil torej podnevi prost, spal je dopoldne do devetih.

Potem, ko se je napravil in zajutrekoval, sedel je za mizo in gledal v strop, ali pa je čital knjige, kakor „Führer durch Steiermark“, „Führer durch Kärnten“ itd.; romanov ni maral; visoko je spoštoval samó Dumasa starejšega in prejšnja leta je prebdel cele noči s „tremi musketirji“, ali s „chevalier-jem de Maison rouge“, ali z „grofco Charny“. Toda zdaj je prišel do prepričanja, da ga čitanje samo vznemirja, medtem ko mu ne koristi čisto nič. In on se je bal vsacega vznemirjenja; ljubil je mir in enakomernost. To se je poznalo na njegovi sobi, kjer je vladal tako lesen red, da ni bilo niti najmanjše stvarice, ki bi silila nad mero v oči. Temno

rudeče oblečena zofa za okroglo, svetlo mizo, na kateri ni moči opaziti niti najmanjšega praška; trije resni stoli z visokimi stolicami; belo pogrnjena postelj, blizu nje ob steni omara za obleko; na steni tu in tam kakšna motna slika v rujavem okvirju, — s kratka, vse tako brez barve, brez življenja, tako navadno, ponižno, da me je navdajalo skoro z nekako grozo in da nisem mogel strpeti med temi dolgočasnimi, sivo poslikanimi stenami nikdar dalj, kakor kvečjemu četrt ure. A Peter se ni dolgočasil. Sedel je lahko dve, tri ure brez vsacega dela na svojem stolu, ne da bi se ganil. Toda zamišljen ni bil; on sploh ni imel navade mnogo misliti; to bi ga prehitro utrudilo.

Kadar se je takó lepó naslonil na visoko stolico, nagnil glavo nazaj, prekrizal nogé, sklenil róke ter si igral s palci, tedaj se ga je vselej polastilo neko prijetno, blaženo čustvo. Začelo ga je lahno, sladko ščegetati v sencih, na čelu; po vsem telesu se mu je polagoma razlila dobrodejna brezčutnost; zdelo se mu je, kakor da mu zveni na ušesa oddaljeno zvonjenje ali brenčanje čebel, hitečih od cvetice do cvetice; in pred oči mu je stopila megla, vsi predmeti v sobi so se spojili v nekaj sivoga, migljajočega, vmes pa so se zasvetile zdaj pa zdaj zelene ali rdeče pike; palca na rokah sta se vrtila

zmirom bolj počasi, dokler nista naposled popolnoma obstala. Peter je sedel tako časih uro za uro brez misli, brez sanj, nezavesten, kakor pol mrtev; okrog debelih usten pa se mu je zibal blažen smehljaj... Toda spal ni; ob najmanjšem šumu se je zganil in sladki čar brezčutnosti je v hipu izginil.

Po kosilu pa je Peter pisal. Del je predse zlatom obrobljen papir ter zapisal z majhnimi, okroglimi črkami „draga moja Stanka!“ ali „dražestni moj angelj!“ ali „presrečno ljubljena!“ — Z naslovi je bil v vedni zadregi, kajti Stanki ni bilo prav, če so bili vedno isti; niti preveč podobni si niso smeli biti.

Čemu mi vendar pišeš, če ne veš ničesar novega povedati? Zmirom ta „draga moja!“ „draga moja!“ Piši vendar časih kako drugače!“

In kjer je naletel Peter na kakšen nenavaden epiteton, takoj si ga je zapisal, da ga o priliki porabi. Ali ponavljati je moral vkljub temu tega ali onega, vsaj vsak mesec, kajti nemogoče se mu je zdelo, da bi imela slovenščina toliko ljubeznivih pridevkov, kolikor jih je rabil on. Vsak drugi dan je bilo treba pisati novo pismo, in vsak drugi dan nova epiteta, nov izraz iste stvari. In pismo je moralo biti, dasi je imel prilik na razpolago, da govoril s Stanko ustno o ljubezni, tudi če je bila gospa

5. 10. 1896

proslaviti Hunjadi, ki se je boril v teh krajih proti Turkom ter tako postal krščanski junak sploh, ne pa samo mažarski, saj je bil rodom Rumun; pa ga tudi le ti slavijo kot svojega junaka in ravno tako tudi Hrvati v svojih narodnih pesmih kot Sibirjane Janka. Mažari so se morali poslužiti tedaj z ono zgodovinsko dobo, v katerej so Mažari in Hrvati složno branili meje svojih držav proti Turčinu, da so vso to svečanost mogli predstaviti kot nekaj zajedniškega obema narodoma. In ko bi to bila glavna svrha teh svečanosti, a spomenik postavljen v spomin temu glasovitemu junaku, gotovo se temu nebi tudi Hrvati protivili, saj se po tem ne bi bila svečanost tudi v takem obliki vršila. Ali pri odkritju tega spomenika je hotela mažarska vlada pokazati, a hrvatski minister se je tudi tako izjavil, da je Hrvatska z Ogersko jedna država, in da mora Hrvatska isto tako slaviti milenij, kakor Ogerska. Ta spominek ni spominek prošlosti v razvitku hrvatskega in mažarskega naroda, kajti v glavnem mestu Hrvatske stoječi spomenik bana Jelačića dokazuje, kamo more pripeljati narode prisiljeno jedinstvo, in da je v življenju narodov najtrajnejši spomenik spoštovanje narodnih pravic po poslovi: Vsakemu svoje. Ko bi se bili Mažari držali tega etičnega načela, ne bi bilo v Zagrebu spomenika Jelačićevega, pa tudi ne v Zemunu na hrvatskem zemljišču milenijskega. Iz omenjenega se vidi, da milenijski stolp v Zemunu ni opravljan po naši prošlosti, nego da je postavljen na dotičnem zemljišču neopravljano v zgodovinskem pogledu.

Omenjeni stolp pa tudi ne more biti stolp bodočnosti, kajti že nakana, s katero je bil tje kaj postavljen, ni čista. Mažari so s tem stolpom zanikali samostanost Hrvatske in že to je za Hrvate dostaten razlog, da ga pravi domoljubi ne morejo smatrati stolpom bodočnosti, kajti ko bi to priznali, izkopali bi si sami grob svoji domovini. Kar pišejo uradni časopisi, in kar so govorili službeni pa tudi neslužbeni govorniki prigodom proslave, da se je pokazala pri tej priložnosti največja sloga mej Hrvati in Srbi ter mej Hrvati in Mažari, to prav radi verujemo, saj vemo, kdo je prisostvoval tej svečanosti. Kar je neodvisnega naroda, pa drugače misli, kar se tiče sloge z Mažari, dočim se ona s Srbi od te strani ni kalila nikdar hotomično. Sicer se pa prigodom omenjene svečanosti v Zemunu tudi ni mogla sloga kaliti, kajti redarstvo je bilo tako mnogoštevilno zastopano, kakor da se nahaja mesto v obsednem stanju. Kjer se pazi na red v taki meri, tam se mora tudi vse v najlepšem redu izvršiti. Kaj pomeni ta spomenik za bodočnost Hrvatske, mora se razpoznati tudi iz besed hrvatskega ministra, da prek Save preneha Ogerska. Med Donavo in Savo leži pa Slavonija, ki je s Hrvatsko samostalna kraljevina, katera se mora poprej prekoračiti nego Sava. Kaj se ima tedaj s to samostalno kraljevino zgoditi, da bode Sava meja ogerske državi? Prenehati mora njena samostanost ter se utopiti v mažarske državi. To mažarski listi že javno zahtevajo in z velikim zadovoljstvom omenjajo, da imajo v Slavoniji mnogo privržencev, kar je pokazala posebno ta svečanost v Zemunu, kamor Hrvati niso hoteli priti. Bili so tam

mamá poleg. Ali Stanka je zahtevala pisma, in — punktum! Zgodilo se je parkrat, da je prišel Peter kakor navadno ob petih popoldne k Tarmanovim, a to brez obične bele, skrbno zapečatene kuverte v žepu. In ves skesan, z velikansko zadrego na pohlevnem obrazu, stopil je k Stanki in se opravičeval.

„Prosim te, oprosti mi, draga moja Stanka... Ravno sem sedel k mizi, da ti pišem, kar pride ta nesrečni —“

„O—o, ali zakaj se opravičuješ, Peter? Kaj sem te kedaj prosila za kakšno pismo? Ali sem te kedaj silila k temu? Mislim, da še nikoli ne, Peter! Če ti je sitno, če ti je celo nemogoče, Peter, tedaj te prosim, ne piši mi več. Saj meni je to popolnoma vse jedno...“

Peter je stal pred njo s povešeno glavo in hotel zdaj pa zdaj nekoliko ugovarjati. Toda ko je uvidel, da ne pride do besede, vzdihnil je parkrat nenavadno globoko ter gledal svojo izvoljenko s tako prosečimi, ljubeznivimi in ob jednem obupanimi pogledi, da se ga je naposled veledušno usmilila ter mu dala roko, da jo poljubi. In Peter jo je prijel s svojima obema velikima, nerodnima rokama ter pritisknil drobno ročico z vso gorečnostjo na svoja ustna.

(Dalje sledi.)

žalibog skoraj sami Hrvati ali službeni in privrženci današnjega sistema, ki popuščajo povsodi in vselej volji mažarski, ki tudi priznavajo z banom vkup stolp milenijski za stolp bodočnosti hrvatske. Kakšna pa bi imela biti ta bodočnost, pokazuje najbolje besede ministra Josipovića. V političnem pogledu ne more in ne sme biti ta stolp stolp hrvatske bodočnosti.

Pa tudi v kulturnem pogledu ta spomenik ne more kazati prave bodočnosti, kakor se je izjavil jeden mažarskih govornikov, da bodo širili namreč Mažari in Hrvati kulturo na iztok v največji slogi. Do Donave naj bo meja mažarske kulture, čez je ne trebamo niti Hrvati niti drugi narodi na Balkanu. Hrvati se je doma otresajo, kolikor je mogoče, niso pa niti najmanjše voljni, da jo širijo na iztok, kjer Mažari že tako nimajo prijateljev. Mažar to dobro vé, pa je tudi lokav, ter misli s pomočjo Hrvatov zagospodovati z istokom. Tako razumeva tudi on to zajedniško delovanje na kulturnem polju. Izток Mažarov ne potrebuje, ker je slovansk; pač pa imajo Hrvati tukaj lepo bodočnost. Mažari jih bodo seveda zadrževali v tem delovanju, kolikor se bode dalo s tem, da se politično ne združijo in preveč ne ojačijo, ker so jim na potu pri prelazu na iztok. Kje je zopet tukaj složno delovanje mogoče in kako se more milenijski stolp imenovati stolpom bodočnosti? Le protivniki hrvatskega naroda morejo smatrati milenijski spomenik stolpom bodočnosti. Kakšne bodočnosti, vedo sami najbolje; hrvatski narod pa se bode branil take bodočnosti z vsemi pravnimi sredstvi do skrajnosti.

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. septembra.

Novi državni zbor. V smislu ravnokar objavljenega novega volilnega zakona z dne 14. junija 1896, drž. zak. št. 168, šteje poslanska zbornica sedaj 425 članov, kateri se razdelé na posamezne volilne skupine nastopno: velep. 85, mesta in trgi 116, trgovinske in obrtne zbornice 21, kmetijske občine 131 in splošni volilni razred 72 mandatov. Od teh jih odpade na Krajsko: 2 v prvo, 3 v drugo, 5 v četrto in 1 v peto skupino; na Koroško: 1 v prvo, 3 v drugo, 1 v tretjo, 4 v četrto in 1 v peto skupino; na Štajersko pa 4 v prvo, 8 v drugo, 2 v tretjo, 9 v četrto in 4 v peto skupino. Potemtakem jih bo izvolila skupno Kranjska 11, Koroška 10 in Štajerska 27 poslancev. S tem seveda nižjim stanovom ne bo prav nič pomagano; odprta je samo pot, da se polagoma odpravijo krivice, katere obsega sedanjí novi volilni zakon.

Židovski liberalci in deželnozborske volitve na Nižje-Avstrijskem. Akoravno je že zelo potekel čas za volitvene priprave, vendar so se še le sedaj vzbudili židovski liberalci in začeli misliti na resno delo. Minulo nedeljo se je sešel izvrševalni odbor nemško-napredne stranke na Dunaju, kjer se je vršilo posvetovanje gledé potrebnih priprav za uspešno volilno akcijo. Osnova se je v prvi vrsti osrednji volilni odbor, kateremu predseduje znani dr. Vogler. Delegatje so na to poročali o mnenju volilcev, kateri se seveda ne strinjajo z mnenjem liberalnih korifej. Konečno so se nastavili posamni krajevni odbori, kateri pa še le pozneje dobé natančnejša navodila in predloge gledé kandidatov. Zabičilo se jim je pa, da morajo pričeti strastno agitacijo, akoravno že sedaj dobro vedó, da jim vse vpitje ne bode mnogo koristilo. Najprej se je očistila dunajska mestna zbornica, sedaj bode pa prišla na vrsto deželna, kateri se ne bode godilo mnogo boljše.

Protiframasonski shod v Tridentu. Minulo soboto se je otvoril že davno zaželeni protiframasonski shod. Predsednikom je bil izvoljen knez Karol Loewenstein Wertheim. Ta mož je redni član prve bavarske zbornice in vitez zlatega runa. Več članov njegove rodbine je vstopilo v razne kongregacije. V otvoritveni seji je pozdravil namestni škof Schneider shod v ime oviranega kardinala Gruscha, ki je javno izjavil, da je prepričan o nujni potrebi shoda, da se konečno odbijejo vsi napadi prostozidarstva na prestol in oltar. Predsednik je na to naznanil, da mu je došlo od grofa Ferdinanda Zichyja pismo, v katerem izreka svojo zadovoljnost nad shodom. Na to so zborovalci odposlali udanostni brzojavki na papeža in cesarja. Poslednja se glasi nastopno: „Prvi framasonski shod, zbran v Tridentu, izjavi, da se bori zoper skupnega sovražnika prestola in oltarja, pošilja zagotovilo najglobljeja

spoštovanja do Nj. Veličanstva, ki se sme ponašati, da nosi krono po božji milosti, in pošilja molitev pred prestol Vsemogočnega: Bog ohrani, brani in utruji habsburško hišo!“ Na to je govoril škof Molo iz Lugana o pogubnem delovanju prostozidarjev s posebnim ozirom na Švico, na kar so se vršile seje posamnih odsekov. — V nedeljo popoldne se je vršila velikanska procesija, katere se je udeležilo mej drugim 94 raznih društev z zastavami. Spreveda se je udeležilo 12 nadškofov, škofov in opatov, vsi v svojem ornatu, vsa duhovščina ter neštevilna množica občinstva. Vršilo se je vse v najlepšem redu. Zvečer so se vršile seje raznih odsekov, v katerih se je razpravljalo o sredstvih v svrhu pobijanja prostozidarstva. V večerajšnji seji je pozdravil shod kardinal knez nadškof dr. Haller. Pri otvoritvi seje prebral je predsednik brzojavni zahvali svetega očeta in cesarja. Navzoči so ju naudušeno pozdravljali.

Nemčija in armensko vprašanje. Nemški državniki so z zadnjim svojim činom pokazali, da nočeje nasprotovati, vsaj očitno ne, turški vladi. Profesor Thumajan, katerega je turška vlada radi prevelikega agitatoričnega delovanja proti Turčiji obsodila v smrt na vislicah, in je odšel tej kazni le po dolgotrajnem posredovanju nemške vlade, je bil v zadnjem času zopet zapleten v to zadevo vkljub slovesni obljubi povodom rešitve iz gotove smrti, da se ne vtikuje več v turške zadeve. Thumajan je zopet sedaj poslužil se vseh mogočih sredstev, da bi bolj podkuril že itak dovolj razburjeno prebivalstvo Armenije. Temu delovanju je prišla turška policija na sled, vsled česar je morala nemška vlada storiti potrebne korake, da se ne zameri sultanu. Korak nemške vlade seveda ni bil prestrog, kajti politiku se je samo namignilo, da naj miruje, sicer bi ga morali pregnati iz Prusije. Tu se dovolj jasno vidi, da vlada tako postopa le vsled tega, ker nima dovolj poguma, ustaviti se turškemu nasilstvu.

Odprava administrativnega prognanstva v Rusiji. Kar je zasedel Nikolaj II. ruski prestol, je dobilo notranje ministerstvo strog nalog, naj se dela za popolno odpravo dosedaj navadnega administrativnega prognanstva v Sibirijo, ki je bilo za celo rusko prebivalstvo največja preglavica. Ministerstvo je sedaj izdelalo načrt in ga v najkrajšem času predložil peterburškemu državnemu zboru. V načrtu se določa, da se odpravi popolno prognanstvo v Sibirijo administrativnim potom za navadne pogoške. Le za takozvane težke pogoške, kakor umori, požigi, ropi, itd., le taki zločinci se pošljejo v sibirske rudnike. Poleg tega je pa stroga določba, da se morajo tudi državne ječe temeljito osnažiti. Poleg tega je nakopičeno v notranjem ministerstvu obilo blaga, ki vse govori proti dosedanemu nasilstvu.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 29. septembra.

(Dopolnilna državnozborska volitev.) Pri današnji dopolnilni volitvi za državni zbor je dobil kandidat katoliško-narodne stranke dr. Ivan Šusteršič v Ljubljani 70, v Litiji 51 in v Ribnici 40, skupaj 161 glasov. — Dr. Gregorič je dobil v Ljubljani 55, v Litiji 35 in v Ribnici 12 glasov, skupaj 102 glasova. Izvoljen je torej dr. Ivan Šusteršič z večino 59 glasov. — Kakor smo že v soboto sporočili, je liberalen kandidat Lenarčič, kakor je naznanil tudi večerajšnji „Narod“, zadnji hip umaknil svojo kandidacijo in vsi liberalni volilni možje so dobili naročilo in so oddali svoje glasove dr. Gregoriču. — V teh zmedenih razmerah, kakor so vladale pri tej volitvi, moramo biti z izidom volitve zelo zadovoljni. Hvala Bogu, da se je tudi ob tej priliki tako lepo pokazala disciplina, ki vlada pri somišljenikih katoliško-narodne stranke, kajti agitacija za dr. Gregoriča je bila silno živahna, taktika liberalcev pa jako zvito vpejlana. — Vsa liberalna agitacijska garda je bila pri Ferlincu na nogah in begala s hruščem volilcev ter dr. Šusteršiču skoro ni dovolila, da bi bil govoril. To pa se je konečno tudi neodločnim volilcem zdelo preveč, zato so odšli na volišče in glasovali v večini za dr. Šusteršiča. — Volitev je bila v marsikaterem oziru poučna, dal Bog, da bi njeni nauki ne bili — zastoj! Bog živi in podpiraj novega državnega poslanca, o katerem smo prepričani, da si je in si bode vsestranski zaslužil s svojim delovanjem v državnem zboru izkazano mu lepo zaupanje. Slava zavednim volilcem! Slava novemu državnemu poslancu!

(Slovensko gledališče.) Razloček mej slovenskim in nemškim gledališčem je jako velik. Nemško gledališče ima samo namen, dajati podjetniku zaslužka, in zabavati občinstvo. Višjih idealnejših namenov nima, kakor izpričuje njega repertoire, obsežajoč malone dela takozvanega „lahkega genrea“. V zvezi temu slabemu vplivu nemške muze, v zvezi veliki konkurenci, katero dela našemu odru, ne sme slovensko gledališče nikdar pozabiti, da mu zabava občinstva ni jedini namen, nego da ima poleg nje še vzvišenejših, zlasti pa da mora biti zavetišče in negovališče domače umetnosti, dramatične in glasbene. Naša glasbena in dramatična literatura obseza le malo del trajne vrednosti, zato pa je novo izvirno dramatično delo važen moment v zgodovini našega kulturnega razvoja. Kadar se je doslej spravilo na oder kako novo domače delo, bilo je gledališče vselej natlačeno polno; občinstvo ni prišlo iz gole radovednosti in le radi zabave, zavedalo se je, da je za naš mali narod važen dan, ko pride na deske, ki pomenijo svet, novo izvirno delo, nekaj, kar je do cela naše, in veseleč se tega, hiteli so ljudje v gledališče. Po večletni literarni suši pojavilo se je novo delo; ime profesorja Funtka, kateri spada mej najboljše slovenske pesnike in pisatelje, nam jamči, da nam je podal z dramo „Iz osvete“ delo, katerega bomo veseli in na katerega bomo lahko kazali v dokaz, da se v nas razvija tudi evet umetnosti: dramatična literatura.

(Novi katekizem.) Te dni je izšel v zalogi knezoškofijstva ljubljanskega novi „veliki katekizem ali krščanski nauk“. Trdo vezana lična knjiga velja 40 kr. Dobiva se v pisarni knezoškofijskega ordinarijata, na drobno pa tudi v prodajalnici katoliškega tiskovnega društva (H. Ničman) v Ljubljani.

(Osebna vest.) Finančni koncipist pri tukajšnjem finančnem ravnateljstvu, gospod Pavel Jerovec, je imenovan finančnim komisarjem v IX. činovnem razredu, finančni koncipist pa je postal praktikant g. Angelo Savnik.

(Dnevni red) rednej seji občinskega sveta ljubljanskega, v sredo, dne 30. septembra 1896 ob šestih zvečer v mestni dvorani. 1. Predsedstvena naznanila. 2. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. 3. Pravnega in personalnega odseka poročila: a) o prošnji Ivana Vesela, mestnega lova zakupnika, radi lovišča v Rakovniku; b) o prošnji Lucije Duffé za dovoljenje bremen prostega odpisa nekaterih od graščine „Rakovnik“ odprodanih parcel; c) o dopisu c. kr. okrajnega glavarstva v Ljubljani, zadevajočem odškodnino občine Spodnja Šiška za utelovljenje Podturnske graščine in k tej pripadajočih parcel v mestno občino. 4. Stavbinskega odseka poročila: a) o prošnji stavbenega podjetnika Gustava Tönniesa za 10% doplačilo k zaslužku pri zgradbi mestne šole na Barji; b) o odobrenji dodatnega kredita za globlje temelje pri zgradbi avgmentacijskega skladišča; c) o rekurzu M. Kunca, hiš. posestnika ob Tržaški cesti št. 49, proti magistr. odloku št. 26.603; d) o rekurzu grofa Leva Auersperga proti magistratnemu dekretu z dne 19. avg. 1896 št. 25.876. 5. Direktorija mestnega vodovoda poročilo o ustanovitvi znižanega tarifa za navrtavanje cevij pri hišah ob Opekarske cesti. 6. Nadzorovalnega odseka za električno razsvetljavo poročila: a) o razpisu c. kr. deželne vlade glede pogojev, pod katerimi bi se mestnej občini dala koncesija za elektrarno; b) o ponudbah za zgradbo električne strojarne; c) o oddaji voznine za kablje, stroje in druge oprave za mestno elektrarno. 7. Kuratorija za višjo deklško šolo poročilo o zadevah te šole. 8. Pravnega in personalnega odseka poročila: a) o oddaji službe pisarničnega praktikanta; b) o prošnji mestnega sluga Albina Jebačina za II. petletnico; c) o izidu disciplinarne preiskave proti magistratnemu praktikantu Avgustu Erzin. 9. Regulačnega odseka poročila o odkupih hiš in sveta: a) Frana Struklja na Francovem nabrežju h. št. 7; b) Marije Ozerne v Crevljarskih ulicah h. št. 3; c) grofa Ljudevita Ursini-Blagaya na sv. Jakoba trgu h. št. 10; d) A. C. Zenkerjevih dedičev v Gradišči h. št. 8; e) Rajka Arceta na sv. Petra cesti št. 3; f) Ivana Vilharja v Franciškanskih ulicah h. št. 2. in 4.; g) Neže Ullmanove dedičev v Lingarjevih ulicah h. št. 3; h) Alojzije Vilharjeve na sv. Jakoba trgu h. št. 6; i) Terezije Malle na sv. Petra cesti h. št.

42.; j) Janeza Habiča na Zabjaku h. št. 3; k) Frančiške Sterletove na Zabjaku št. 2.; l) Lize Kuharjeve v Merosodnih ulicah h. št. 1.; m) Ivana Tomca na Cesti v mestni log št. 1.; n) Vlacava Steinerja v Kladeznih ulicah št. 18. in o) Valentina Accetta na Trnovskem pristanu h. št. 14.

(Glasovi k latinski maši: „In honorem S. Joseph“) zložil P. Angelik Hribar, so ravno kar na svitlo prišli. Partitura velja 50 kr.; štirji glasovi (sopran, alt, tenor in bas) pa 40 kr. Dobi se v frančiškanskem samostanu v Ljubljani.

(Nevaren tat — cigan.) Iz Strug. 25. sept. pride ciganska družina v Struge. Prišli so od Trebnjega čez Sela, Lučerski Kal, Zagradec, Ambrus, Tisovec po stranskih potih in osliček jim je nosil precej težko breme. V neki krčmi so se prav dobro gostili, ko pride opoldan k tukajšnjemu županu mož iz Lučerskega Kala, št. Viške fare, kateri ima majhno štacunico, in pove, da so ga cigani okradli in mu vzeli denarja 100 gld. Župan gre z možem v omejeno krčmo in ko zagledajo cigani okradenega moža, se spogledajo, ženske zbežijo, edini možki cigan potegne iz zapasa dolg nož, mahne proti županu, ta se odmakne in cigan zbeži. Župan teče za njim in ker je bilo več ljudi na polju, prične se velik pa tudi nevaren lov. Cigan je imel dva velika noža, vidili so tudi popred nekateri pri njem revolver ali pištolo. Z velikim nožem je mahal proti vsakemu, kateri ga je hotel prijeti. V begu je vrgel tat od sebe denarni mošnjček, v katerem je bilo drobiža kakih 13 gld., vrgel v neki grm denarno listnico, v kateri je bilo 47 gld., tudi uro in en nož je vrgel stran, z drugim nožem je še zmirom naprej tekkel, potem je še ta nož vrgel od sebe in se potem podal, ko je videl, da ne more ubežati. Vse reči so se najdlje, le ne veliki nož in revolver, o katerem pravi tat, da ga ima ena žensk. Med tem ko so cigani lovili, so tudi ženske ušle, ko so z osla potegnile popred vrečo, v kateri je bilo marsikaj notri, s čimur se vrata odpirajo. V drugih vrečah je bila vsakovrstna ukradena drobnarija, tudi dve vrvi, pile, demant za šipe rezati, smodnik, kroglice, vse take reči, s katerimi se pride popred do ptujega blaga. Proti večeru so prišli orožniki iz Ribnice, iskat so šli še ženske po gojzdu, če se ne bodo umaknile in šle čez Kočevsko na Hrovaško, posebno, če so še trije možki v gojzdu čakali, kakor je tat izpovedal. Znašli so ta eden tistih, ki so letos Veliki petek pri prodajalnici tukajšnjega trgovca dvojca s železom obita vrata prevrtali, odprli in bi bili še tretja, ko bi ne bili odpodeni. Cigani in druga taka druhal so po Suhi krajini že veliko pokradli, zato je bilo ljudstvo silno razburjeno in pričakuje, da se bo zoper to sodrgo ojstro postopalo.

(Preklicano žganje.) V soboto zjutraj je osobni vlak, ki vozi iz Trbiža v Ljubljano, povozil železniškega čuvaja Gašperja Jereb, rojenega na Skarčini, službujočega pa na čuvajnici, ki spada pod ovisko župnijo. Mož je poprejšnji večer nesel čebelni vosek v Besnico in tamkaj se nasmehnil nekoliko v neki krčmi ljubemu „jerušu“. Od tod jo krene pa v drugo gostilno, kjer ga zopet sprazni jeden „glažek“. V tej gostilni so pa ta večer koruzo ličkali in to možu hlače osmoli, da ondi obsedi. Prežalostna navada na kmetih pa je pri takih prilikah, da se delavci naposled zalivajo z „jerušem“ za nekako odškodnino za njihov trud. In tako se ga je tudi ta mož do dobrega navlekel tako, da je še le zjutraj ob 3. uri kolovratil domu. Prišedši do železnice se je pa najbrže moral prevrniti čez tir, kjer ga zasači vlak, mu zdrobi glavo, odtrga roke in noge in jedno nogo pripelje celo do Kranja v veliko strmenje gledalcev. In tako se je mož preselil v nepoznato večnost, zapustivši ženo in dva otroka, ko se je najmanj nadejal, star 50 let.

(Iz Celovca) dne 25. septembra. Zadnji „Mir“ piše: Pred kratkim nas je naučni minister Gautsch obdaril s Pallatom in Knapitschem, kojih nobeden ne zna poštene slovenščine; sedaj pa mu je sledil še pravosodni minister grof Gleispach, ki je imenoval sodnijskega tajnika dr. Schoberlechnerja svetovalcem deželnega sodišča v Celoveu. Tudi ta gospod ne zna besedice slovenske, pa je vendar prišel na mesto ranjkega svetovalca Strauss-a, ki je bil vsaj kolikor toliko večš slovenščini. Tako napredu-

jemo! Sedaj imamo v zboru c. kr. deželne sodnije celovške samo še tri takozvane „dvojezične“ referente, izmed kojih pa je tudi prav za prav samo jeden slovenskega jezika popolnoma zmožen. Človek bi sodil, da naj bi se vsaj pri imenovanju sodnikov ravnalo jedino le po dejanskim potrebam in brez ozira na narodne in politične spletke. Toda tega naši nasprotniki ne razumejo ali pa vsaj razumeti nečejo. Kakor v tem, tako nas bodo prekanili še v marsikaterem drugem slučaju. Ako nas znamenja ne goljufajo, pride tudi pri imenovanju naslednika sodnijskemu predsedniku baronu Mylius-u; kakor ta, tako tudi njegov presumtivni naslednik ne zna čisto nič slovenščine. Gospodje državni poslanci naši, sedaj je čas, da storite za nas potrebne korake, kajti — po toči zvoniti je prepozno!

—r—

(Dobava oblačilnih in opravnih predmetov za c. in kr. vojsko.) Vojno ministerstvo namerava za dobavo raznih oblačilnih in opravnih predmetov zagotoviti potom splošne konkurence. Mej predmeti, katere je dobaviti, so: ovratniki, usnjene in volnene rokavice, zaponke za pasove, podbradane konjske ve-rige, sekire, lopate, česala, kuhinjsko in jedilno posodje, vrvi za povezanje krme, količi za konje in šotore, konjske krtače, sedla, evek in žebli za čevlje, podkovice itd. Ponudbe je vložiti do 10. novembra t. l. pri vojnem ministerstvu. Razglas z natančnimi pogoji, ponudbeni obrazec, seznam dobavnih predmetov in načrt pogodbe se lahko pogleda tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice.

(Zgodovinski prestol.) Prebivalci rudniškega okraja so srbskemu kralju poklonili prestol, narejen od lesa večstoletnega hrasta v Takovi, pod katerim je leta 1815 Miloš Obrenović proglasil vojsko za osvobojenje proti Turkom. Kralj Aleksander se je toplo zahvalil za ta izraz udanosti.

(Tatvina v cerkvi.) Iz Linca se poroča 24. t. m.: Danes po noči so vlomili neznani tatovi v mnogo obiskovano romarsko cerkev na Pöstlingbergu pri Urfahru. V cerkev so dospeli po lestvi skozi ne-omreženo okno na koru ter šli potem na „delo“. Iz monstrance so pobrali 30 dragih kamenov, katerih jeden je bil vreden 500 gld., nadalje ciborij in neštevne zlate in srebrne predmete, ki so jih darovali romarji. Dosedaj še ni nikakega sledu o zločincih.

Društva.

(Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) je imela svojo 96. vodstveno sejo dne 18. septembra t. l. v družbinih prostorih v „Narodnem domu“. Začetek ob 1/2 3 uri. — Navzočni: Tomo Zupan (prvomestnik), dr. vitez Bleiweis, Anton Koblar (blagajnik), Ivan Murnik, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Ivan Svetina in Anton Zlogar (tajnik); od nadzorništva Ivan Vrhovnik. Mestni župan Ivan Hribar je svojo odsotnost opravičil. Rešile so se došle prošnje in sprejeli sklepi glede premembe učiteljskega oboja v Trstu. — V ožji opravični odbor so bili izvoljeni: Tomo Zupan (prvomestnik), vitez Bleiweis, Anton Koblar (blagajnik), Ivan Murnik, Luka Svetec (podpredsednik) in dr. Ivan Svetina. Konec seje ob 5. uri popoldne.

(Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) so zadnji teden poslali: Podružnica za Steben in okolico 24 gld. — Iz Stare Oslice 1 gld. 10 kr. za velikovsko šolo. — G. Ign. Merhar v Prigoriei iz nabiralnika 6 gld. — G. Jos. Mercina, gostilničar v Gornjem Kašlju 2 gld. 31 kr. — G. Jos. Selovin v Idriji 4 gld., katere je nabrala vesela družba pri odhodnici g. Fr. Gabrovška v Idriji. — G. Avg. Drukar v Kranju 5 gld. iz nabiralnika pri Golarju. — Gospa dr. Tavčarjeva v Ljubljani iz nabiralnika 3 gld. 65 kr. — Podružnica na Rečici 36 gl. — Živeli vsi ti podporniki naše družbe in njih nasledniki!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Telegrami.

Dunaj, 29. septembra. Presvetli cesar je podelil v Oršovi ministerskemu predsedniku Sturdzi briljante k Leopoldovemu redu in ministru Stoicescu veliki križ Fran Josipovega reda.

Bukarest, 29. septembra. Presvetli cesar je dospel včeraj popoldne ob 3. uri 32 m. v spremstvu rumunskega kralja v krasno ozaljšano mesto. Navzoče mnogobrojno pre-

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

bivalstvo je naudušeno pozdravljalo vladarja, godba je pa svirala avstrijsko himno. Na kolodvoru ga je pozdravil v ime mesta župan Robesco. Na to se je pomikala vrsta voz proti kraljevi palači, in sicer v prvem vozu cesar in kralj, v drugem kraljica s prestolonaslednikom, potem zunanji minister grof Goluhovski in rumunski ministerski predsednik Sturdza. Zvečer je bilo mesto razsvitljeno.

181. 29. septembra. Danes dopoldne je bila krščena hči nadvojvode Franca Salvatorja v navzočnosti cesarice. Nadvojvodinji so dali imena: Hedvika, Marija Immaculata, Ignacija. Kumovala je nadvojvodinja Marija Immaculata.

Dunaj, 29. septembra. Pri včerajšnjem shodu delavcev državne železniške družbe se je soglasno sklenilo, z današnjim dnevom ostaviti delo.

Praga, 29. septembra. Nekateri stavkujoči delavci v delavnicah državno-železniške družbe so sklenili, da vsprejmo delo, velika večina pa je izjavila, da dela ne vsprejme.

Balmoral, 29. septembra. Ruski car in angleški princ sta se podala včeraj na lov. Kraljica in ruska carinja sta se peljali na sprehod. Salisbury in ruski poslanik sta povabljeni k obedu.

Cetinje, 29. septembra. Kneгинja Milena se je povrnila s princezino Ano in princem Mirkotom z Dunaja.

Zobobol olajšujejo

zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. e. in kr. Visokosti prejasne gospé prestolonaslednice-vdove nadvojvodinje

Štefanije.

Steklenica velja 20 kr

126 (50-31) 6

Umrli so:

27. septembra. Frančiška Uranič, hlapčeva hči, 11¹/₂ mesece, Rimska cesta 10, božjast. — Henrik Meiringer, knjigotržec sin, 13 mesecev, Ključaničarske ulice 3, perinciose anaemie.

Tuji.

27. septembra.

Pri **Slonu**: Deutsch, Menkes, Dientl, Grünwald, Grünbaum, Semen, Mayer, Göber z Dunaja. — Kosak iz Trsta. —

Husserl iz Brna. — Gostischa z Reke. — Nikolitsch iz Zajčarja. — Lakner iz Vinice. — Palme iz Bistre. — Hintner iz St. Vida. — Deu iz Tržiča. — Kopčič iz Bukovara. — Kramer iz Budimpešte. — Jecovitsch iz Belgrada. — Scheiduhar iz Črnomlja.

Pri **Maliču**: Bruns, Kaufmann, Kirsch, Belgrader, Glas, Jokl z Dunaja. — Berner iz Gradca. — Aal iz Norimberka. — Leslauer iz Budimpešte. — Breža iz Brna. — Saneowich z Reke. — Pavlovits, Millecevit iz Soko-Banya.

Pri **Lloyd**: Radonič, Mohol, Stanojevič iz Novega Sada. — Zagode iz Trebnjega.

Pri **bavarskem dvoru**: Pečnikar iz Maribora. — Medie iz Gotenice. — Klindera iz Prage. — Duler iz Novega Mesta. — Kosehler iz Trsta.

Pri **avstrijskem caru**: Mal iz Moravie. — Koller in Poje z Babinega Polja. — Supan iz Kindberg-a.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
28	9. zvečer	735.9	9.9	sr. svzh.	jasno	
29	7. zjutraj	738.8	7.2	sl. svzh.	megla	0.0
	2. popol.	739.8	13.5	sr. jvzh.	oblačno	

Srednja včerašnja temperatura 10.4°, za 2.7° pod normalom.

Eksekutivne dražbe.

Ivana Malina iz Ljubljane skupno posestvo (12.835 gld.), terjatev 611 gld. 20 kr., dné 5. okt. in 9. nov. (ponovitev) v Ljubljani.

Ivana Šuštaršiča iz Sela posestvo v Črnomlju, (2435 gld.) dné 7. okt. in 6. nov. v Črnomlju.

Ivana Likeviča iz Spod. Suhorja posestvo (322 gld.) dné 7. okt. in 6. nov. v Črnomlju.

Marije Miklavčič iz Zminca zemljišče (4078 gld.), terjatev 1025 gld., dné 8. okt. in 5. novembra v Škofji Loki.

Zahvala.

676 1-1

Za častno spremstvo o pogrebu nepozabne mi matere in za sožalje, izraženo ustno in pismeno, usojam si izreči svojo najtoplejšo zahvalo.

Bog plačaj!

Škofja Loka, dné 29. sept. 1896.

Ivan Tomažič,
mestni župnik.

Prodaja materiala od knežjega dvorca.

Od **porušenega knežjega dvorca** v Ljubljani prodajam po nizki ceni

stavbinski in drugi material,

kot: **opeko, vezi, vrata, okna** itd. itd.

na lici mesta ali pa na svojem domu v Ljubljani, Trnovski pristan št. 14.

Val. Accetto,
zidarski mojster.

554 62-23

Naznanilo.

Ker se ima **kupčija z usnjem** po umrlem gosp. **Albinu Škofic-u** popolnoma **opustiti**, vabijo se vsi, ki želé **kupiti** kaj v usnjarstvo spadajočega, da se

od dné 5. oktobra dalje

oglasé v dosedanji prodajalnici na **Sv. Petra cesti št. 32.** Prodajalo se bode **na debelo** in **na drobno.**

Dunajska borza.

Dné 2. septembra.		Dné 28. septembra.		Kreditne srečke, 100 gld.		197 gld. — kr.
Skupni državni dolg v notah	101 gld. 40 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	144 gld. 25 kr.	4% srečke dunav. parob. družbe, 100 gld.	142	—
Skupni državni dolg v srebru	101	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	155	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	10	—
Avstrijska zlata renta 4%	123	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190	Rudolfove srečke, 10 gld.	23	—
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	Salmove srečke, 40 gld.	70	—
Ogerska zlata renta 4%	122	Tisne srečke 4%, 100 gld.	139	St. Genois srečke, 40 gld.	71	25
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	Dunavske vravnave srečke 5%	128	Waldsteinove srečke, 20 gld.	60	—
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	951	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108	Ljubljanske srečke	22	75
Kreditne delnice, 160 gld.	368	Posojilo goriškega mesta	112	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	154	75
London vista	119	4% kranjsko deželno posojilo	98	Akcije Ferdinandovev. železn., 1000 gl. st. v.	3415	—
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	425	—
20 mark	11	Prijoritne obveznice državne železnice	223	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	101	75
20 frankov (napoleonor)	9	južne železnice 3%	171	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	—	—
Italijanski bankovci	44	južne železnice 5%	128	Montanska družba avstr. plan.	85	70
C. kr. cekini	5	dolenjskih železnice 4%	99	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	157	—
				Papirnih rubljev 100	127	50

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za izgube pri izrebanjih, pri izrebanju najzastavljene dobitke. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„M E R C U R“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svéti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.

Najboljše, svetovno
črnilo za čevlje!

Kdor hoče imeti svoje obuvalo lepo temno-črno se lesketajoče in si je želi ohraniti trpežno, kupi naj edino le

Fernolendtovo črnilo za čevlje

c. kr. priv. tovarne, ustanovljene leta 1832 na Dunaji.

Povsod v zalogi.

Radi premnogih malovrednih ponarejanj pazi naj se natančno na moje ime: **St. Fernolendt.**

Priporočam tudi ličilo za čevlje, snov za ohranitev usnja, univerzalno nepremočno mazilo. Vsakovrstne tinte, svitla naravna crme za svitlo usnjato obuvalo in pismeni pečatni vosek. 33 52-38

Obdarjena, jako umetna 622 18

lesorezbina dela

okvire za fotografije in slike, zelo okusno izdelane po naročilu s poljubnim listevjem, z grbom ali znaki, ploščoke z napisi itd. — vse iz lastne delavnice priporočam

Fr. Stampfel

v Ljubljani, Kongresni trg, Tonhalle.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj V.

Doktorja pl. Trnkóczy-ja

tinktura za kurja očesa

Sigurno sredstvo proti kurjim očesom in otrdelosti kože na nogi, ima veliko prednost, ker se s čopičem nanese na boleči del noge.

Stekleničica z navodilom za rabo in s čopičem vred velja 40 kr., dvanajst stekleničic 3 gld. 50 kr. 445 16

Dobiva se v

lekarni Trnkóczy-jevi

poleg mestne hiše v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.